

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 30.11.2006
COM(2006) 747 τελικό

**ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ**

**σχετικά με τη λειτουργία του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 304/2003 για τις εισαγωγές και
εξαγωγές επικίνδυνων χημικών προϊόντων**

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ

σχετικά με τη λειτουργία του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 304/2003 για τις εισαγωγές και εξαγωγές επικίνδυνων χημικών προϊόντων

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα έκθεση εκπονήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 21 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 304/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τις εισαγωγές και εξαγωγές επικίνδυνων χημικών προϊόντων¹, εφεξής «ο κανονισμός». Καλύπτει τη χρονική περίοδο 2003 - 2005. Στην έκθεση περιγράφονται συνοπτικά οι κυριότερες διατάξεις του κανονισμού και τα σπουδαιότερα καθήκοντα των κρατών μελών, της Επιτροπής και της βιομηχανίας, γίνεται δε επισκόπηση της μέχρι τούδε εφαρμογής των διαδικασιών, συμπεριλαμβανομένων των μέτρων που έχουν ληφθεί για τη βελτίωση της αποτελεσματικότητας του κανονισμού. Εξετάζονται επίσης τα προβλήματα που προέκυψαν κατά την εφαρμογή του κανονισμού, καθώς και οι αλλαγές που είναι δυνατόν να επέλθουν, ώστε να βελτιωθεί περαιτέρω η λειτουργία του.

Η παρούσα έκθεση αποτελεί σύνοψη των πληροφοριών που διαβίβασαν τα κράτη μέλη και η Επιτροπή μέχρι τις 8 Σεπτεμβρίου. Το πλήρες κείμενο της έκθεσης διατίθεται στο Διαδίκτυο².

2. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

2.1. Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 304/2003

Ο κανονισμός άρχισε να ισχύει στις 7 Μαρτίου 2003. Ο βασικός στόχος του είναι η εφαρμογή της σύμβασης του Ρότερνταμ σχετικά με τη διαδικασία συναίνεσης μετά από ενημέρωση όσον αφορά ορισμένα επικίνδυνα χημικά προϊόντα και φυτοφάρμακα στο διεθνές εμπόριο. Ωστόσο, ο κανονισμός περιλαμβάνει επίσης διατάξεις που υπερβαίνουν κατά πολύ τις απαιτήσεις της Σύμβασης. Πέραν τούτου, οι κανόνες ισχύουν για τις εξαγωγές προς όλες τις χώρες και όχι μόνο προς τα μέρη της Σύμβασης.

2.2. Ορισθείσες εθνικές αρχές και γενικό διοικητικό και νομοθετικό πλαίσιο

Κάθε κράτος μέλος διαθέτει μία ή περισσότερες οικείες ορισθείσες εθνικές αρχές, η δε Επιτροπή ενεργεί ως κοινή ορισθείσα αρχή για την Κοινότητα, ασκώντας ποικίλα διοικητικά καθήκοντα, όπως περιγράφεται στο σημείο 2.3. Η Επιτροπή συντονίζει επίσης τη συμβολή της Κοινότητας σε όλα τα τεχνικά ζητήματα που αφορούν τη

¹ ΕΕ L 63 της 6.3.2003

² <http://ecb.jrc.it/edex>

Σύμβαση, στις συνεδριάσεις της διάσκεψης των μερών και στις συνεδριάσεις της επιτροπής ανασκόπησης χημικών προϊόντων.

Η Επιτροπή είναι γενικότερα αρμόδια για την εξασφάλιση της ουσιαστικής εφαρμογής του κανονισμού. Πρόκειται μεταξύ άλλων, για τη διεκπεραίωση των γνωστοποιήσεων εξαγωγής και των γνωστοποιήσεων εισαγωγής, την έγκαιρη ανταλλαγή πληροφοριών με τις ορισθείσες εθνικές αρχές και τη διατήρηση και ανάπτυξη της ευρωπαϊκής βάσης δεδομένων για τις εξαγωγές και τις εισαγωγές (EDEXIM), την οποία διαχειρίζεται το Ευρωπαϊκό Γραφείο Χημικών Ουσιών στην Ispra.

Για το έργο αυτό διατίθενται ετησίως περίπου 3,5 έως 4 ανθρωποέτη.

Πραγματοποιούνται τακτικές συνεδριάσεις με τις ορισθείσες εθνικές αρχές για τη συζήτηση θεμάτων σχετικών με την εφαρμογή του κανονισμού και ειδικές ad-hoc συνεδριάσεις εμπειρογνομόνων, καθώς και άλλες άτυπες συνεδριάσεις για τη διευθέτηση ειδικών ζητημάτων.

Όλα τα κράτη μέλη φαίνεται να διαθέτουν τη νομοθεσία και τα διοικητικά συστήματα που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή και επιβολή του κανονισμού. Έχουν ορίσει τις εθνικές αρχές που είναι αρμόδιες για την άσκηση των απαιτούμενων διοικητικών καθηκόντων και έχουν προβλέψει μέτρα για την επιβολή του κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων στις περισσότερες περιπτώσεις κυρώσεων για τις περιπτώσεις παραβίασης των κανόνων. Ορισμένα κράτη μέλη διαθέτουν διαφορετικές ορισθείσες εθνικές αρχές για τα βιομηχανικά χημικά προϊόντα και για τα φυτοφάρμακα.

Οι ανθρωπίνι πόροι τους οποίους διαθέτουν οι διάφορες ορισθείσες αρχές για την εφαρμογή του κανονισμού κυμαίνονται από 0,15 έως 1,25 ανθρωποέτη. Οι δραστηριότητες στις οποίες απασχολείται το μεγαλύτερο μέρος τους είναι, πρωτίστως, η διεκπεραίωση των γνωστοποιήσεων εξαγωγής και έπονται οι αιτήσεις ρητής συναίνεσης.

Στην εφαρμογή του κανονισμού συνδράμουν επίσης υπάλληλοι άλλων αρχών, όπως των τελωνειακών.

2.3. Οι κυριότερες διατάξεις και διαδικασίες του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 304/2003

2.3.1. Γνωστοποίηση εξαγωγής (άρθρο 7)

Η κοινοτική διαδικασία γνωστοποίησης εξαγωγής εφαρμόζεται επί του παρόντος για 130 περίπου χημικά προϊόντα και ομάδες χημικών προϊόντων, των οποίων ο κατάλογος παρατίθεται στο μέρος 1 του παραρτήματος I του κανονισμού (όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 777/2006 της Επιτροπής). Ο κατάλογος αυτός περιλαμβάνει:

- χημικά προϊόντα που έχουν απαγορευθεί ή υπόκεινται σε αυστηρό περιορισμό βάσει της κοινοτικής νομοθεσίας·
- χημικά προϊόντα που υπόκεινται στη διαδικασία ΣΜΕ, πλην εκείνων των οποίων απαγορεύεται η εξαγωγή.

Ένας εξαγωγέας που πρόκειται να εξαγάγει για πρώτη φορά χημικό προϊόν το οποίο περιλαμβάνεται στον ανωτέρω κατάλογο οφείλει να υποβάλει γνωστοποίηση εξαγωγής, τουλάχιστον 30 ημέρες πριν από την προβλεπόμενη ημερομηνία εξαγωγής. Τα επόμενα ημερολογιακά έτη, η γνωστοποίηση αυτή υποβάλλεται τουλάχιστον 15 ημέρες πριν από την πρώτη εξαγωγή. Η γνωστοποίηση εξαγωγής απαιτείται ανεξαρτήτως της σκοπούμενης χρήσης του χημικού προϊόντος και του εάν αυτή έχει απαγορευθεί ή υπαχθεί σε αυστηρούς περιορισμούς στην ΕΕ.

Η γνωστοποίηση απευθύνεται στην ορισθείσα εθνική αρχή της χώρας του εξαγωγέα, η οποία ελέγχει κατά πόσο είναι πλήρης και τη διαβιβάζει στην Επιτροπή. Η Επιτροπή αποστέλλει ως κοινοτική γνωστοποίηση εξαγωγής την πρώτη κοινοποίηση που παραλαμβάνει κάθε έτος για κάθε χημικό προϊόν/χώρα εισαγωγής και καταχωρίζει όλες τις γνωστοποιήσεις εξαγωγής στη βάση δεδομένων EDEXIM.

Η Επιτροπή παρακολουθεί την πορεία των γνωστοποιήσεων και, σε περίπτωση που δεν λάβει απόδειξη παραλαβής από τη χώρα εισαγωγής, αποστέλλει, εφόσον είναι αναγκαίο, δεύτερη γνωστοποίηση.

Τα παρασκευάσματα που περιέχουν χημική ουσία του παραρτήματος I υπόκεινται επίσης σε γνωστοποίηση, εφόσον η συγκέντρωση της χημικής ουσίας συνεπάγεται υποχρεωτική επισήμανση δυνάμει της κοινοτικής νομοθεσίας. Η διαδικασία αυτή ισχύει και για τα αντικείμενα ή τελικά προϊόντα που περιέχουν χημικές ουσίες σε μορφή που δεν έχει αντιδράσει, οι οποίες υπόκεινται στη διαδικασία ΣΜΕ ή έχουν απαγορευτεί ή υπαχθεί σε αυστηρούς περιορισμούς στην Κοινότητα κατά την έννοια της Σύμβασης.

2.3.2. *Γνωστοποιήσεις εξαγωγών λαμβανόμενες από τρίτες χώρες (άρθρο 8)*

Όταν η Επιτροπή λαμβάνει γνωστοποίηση εξαγωγής χημικού προϊόντος από τρίτη χώρα, την καταχωρίζει στη βάση δεδομένων EDEXIM και βεβαιώνει την παραλαβή της. Η Επιτροπή διαβιβάζει αντίγραφο της γνωστοποίησης καθώς και όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες στην ορισθείσα εθνική αρχή του σχετικού κράτους μέλους και παρέχει επίσης αντίγραφο σε άλλα κράτη μέλη, εφόσον το ζητήσουν.

Σε περίπτωση που η ορισθείσα εθνική αρχή κράτους μέλους παραλαμβάνει γνωστοποίηση απευθείας, οφείλει να τη διαβιβάσει στην Επιτροπή, οπότε ακολουθείται η διαδικασία που περιγράφεται ανωτέρω.

2.3.3. *Υποβολή πληροφοριών για τα χημικά προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο εμπορικών συναλλαγών (άρθρο 9)*

Κάθε εξαγωγέας χημικού προϊόντος που περιλαμβάνεται στο παράρτημα I οφείλει να αναφέρει ετησίως στην ορισθείσα εθνική αρχή στην οποία υπάγεται τις ποσότητες του συγκεκριμένου χημικού προϊόντος που εξήγαγε σε κάθε χώρα εισαγωγής. Οι εισαγωγείς οφείλουν να παρέχουν τις ίδιες πληροφορίες για τα χημικά προϊόντα που διατέθηκαν στην κοινοτική αγορά.

Με βάση τις πληροφορίες αυτές, οι ορισθείσες εθνικές αρχές καταρτίζουν συγκεντρωτικές εκθέσεις και τις διαβιβάζουν στην Επιτροπή, η οποία δημοσιεύει γενική περίληψη.

2.3.4. *Υποβολή στη γραμματεία της Σύμβασης γνωστοποιήσεων ΣΜΕ ρυθμιστικών πράξεων (άρθρο 10)*

Η Επιτροπή γνωστοποιεί τις κοινοτικές ρυθμιστικές πράξεις που πληρούν τα προβλεπόμενα κριτήρια. Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να γνωστοποιούν εθνικές ρυθμιστικές πράξεις μέσω της Επιτροπής μετά από σχετική διαβούλευση με τα άλλα κράτη μέλη. Σε περίπτωση που οι ρυθμιστικές πράξεις δεν πληρούν τα κριτήρια γνωστοποίησης, οι σχετικές πληροφορίες διαβιβάζονται στη γραμματεία της Σύμβασης δυνάμει των διατάξεων της Σύμβασης που αφορούν την ανταλλαγή πληροφοριών.

2.3.5. *Έκδοση κοινοτικών αποφάσεων για την εισαγωγή χημικών προϊόντων που υπόκεινται στη διαδικασία ΣΜΕ (άρθρο 12)*

Η Επιτροπή λαμβάνει κοινοτικές αποφάσεις εισαγωγής για τα χημικά προϊόντα που υπόκεινται στη διαδικασία ΣΜΕ, ενσωματώνει δε στις αποφάσεις αυτές, κατά περίπτωση, πληροφορίες για τα σχετικά εθνικά μέτρα που έχουν ληφθεί σε επίπεδο κράτους μέλους.

2.3.6. *Η διαδικασία ΣΜΕ και η ρητή συναίνεση (άρθρο 13)*

Η διαδικασία ΣΜΕ εφαρμόζεται επί του παρόντος σε 41 χημικά προϊόντα ή ομάδες χημικών προϊόντων που παρατίθενται στο παράρτημα ΙΙΙ της Σύμβασης (το οποίο επαναλαμβάνεται στο μέρος 3 του παραρτήματος Ι του κανονισμού). Οι αποφάσεις εισαγωγής που λαμβάνονται για εν λόγω χημικά προϊόντα από τα μέρη της Σύμβασης δημοσιεύονται ανά εξάμηνο στην εγκύκλιο ΣΜΕ.

Ο κανονισμός απαιτεί τη συμμόρφωση των εξαγωγέων με τις ανωτέρω αποφάσεις εισαγωγής. Συγκεκριμένα, η εξαγωγή δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθεί χωρίς τη ρητή συναίνεση της χώρας εισαγωγής, η οποία παρέχεται, είτε μέσω θετικής απόφασης εισαγωγής είτε κατ' άλλο τρόπο, από την ορισθείσα εθνική αρχή της χώρας εισαγωγής στην ορισθείσα εθνική αρχή της χώρας εξαγωγής. Η διαδικασία ρητής συναίνεσης εφαρμόζεται στα χημικά προϊόντα που απαγορεύονται ή υπόκεινται σε αυστηρούς περιορισμούς στην Κοινότητα κατά την έννοια της Σύμβασης (παρατίθενται στο μέρος 2 του παραρτήματος Ι του κανονισμού, το οποίο περιλαμβάνει επί του παρόντος 31 χημικά προϊόντα ή ομάδες χημικών προϊόντων), αλλά δεν υπόκεινται ακόμη στη διαδικασία ΣΜΕ.

Κατά κανόνα, η διαδικασία παροχής ρητής συναίνεσης για ένα χημικό προϊόν δεν επαναλαμβάνεται. Εφόσον έχει εξασφαλισθεί συναίνεση από την ορισθείσα εθνική αρχή στην οποία υπάγεται ο εξαγωγέας, δεν απαιτείται νέα αίτηση για τις επόμενες εξαγωγές του ίδιου προϊόντος από οποιονδήποτε εξαγωγέα της ΕΕ, εκτός αντιθέτων όρων της εξασφαλισθείσας συναίνεσης.

2.3.7. *Απαγορεύσεις εξαγωγής (άρθρο 14)*

Δεν επιτρέπεται η εξαγωγή των χημικών προϊόντων και αντικειμένων που παρατίθενται στο παράρτημα V και των οποίων η χρήση απαγορεύεται πλήρως στην Κοινότητα. Το παράρτημα V περιλαμβάνει επί του παρόντος τα σαπούνια που περιέχουν υδράργυρο και 10 χημικά προϊόντα ή ομάδες χημικών προϊόντων που

καλύπτονται από τη σύμβαση της Στοκχόλμης για τους έμμονους οργανικούς ρύπους, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής.

2.3.8. *Απαιτήσεις για τη συσκευασία και την επισήμανση (άρθρο 16)*

Όλα τα επικίνδυνα χημικά προϊόντα και παρασκευάσματα, είτε υπόκεινται σε απαγόρευση ή αυστηρούς περιορισμούς στην ΕΕ είτε όχι, πρέπει να είναι συσκευασμένα και να φέρουν επισήμανση για εξαγωγή όπως εάν επρόκειτο να διατεθούν στην αγορά της Κοινότητας, ήτοι η ετικέτα και το συνοδευτικό δελτίο δεδομένων ασφαλείας πρέπει να περιλαμβάνουν τις ίδιες πληροφορίες, οι οποίες, εφόσον είναι πρακτικά δυνατόν, παρέχονται στη γλώσσα της χώρας εισαγωγής. Επιπλέον, πρέπει να τηρούνται οι απαιτήσεις επισήμανσης της χώρας εισαγωγής. Ισχύουν επίσης ειδικές απαιτήσεις όσον αφορά την ημερομηνία λήξης, το μέγεθος και τη συσκευασία των δοχείων, κλπ.

2.3.9. *Ενημέρωση του παραρτήματος I του κανονισμού (άρθρο 22)*

Η Επιτροπή επανεξετάζει τον κατάλογο των χημικών προϊόντων του παραρτήματος I τουλάχιστον ετησίως με βάση τις εξελίξεις στο πλαίσιο της κοινοτικής νομοθεσίας και της Σύμβασης.

3. Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ

3.1. Γνωστοποίηση εξαγωγής

Τα κράτη μέλη έχουν διεκπεραιώσει συνολικά 2.273 γνωστοποιήσεις εξαγωγής. Ο αριθμός τους αυξήθηκε σημαντικά τη χρονική περίοδο 2003 – 2005, από 223 σε 1.174 ετησίως. Το 55-60% περίπου αφορούσαν ουσίες, οι δε υπόλοιπες παρασκευάσματα. Ο αριθμός των χημικών προϊόντων που αποτέλεσαν αντικείμενο γνωστοποίησης διπλασιάστηκε, από 24 το 2003 σε 54 το 2005. Αυξήθηκε επίσης ο συνολικός αριθμός των χωρών εισαγωγής, από 70 το 2003 σε 101 το 2005.

Άνω του 80% του συνολικού αριθμού των γνωστοποιήσεων προήλθαν από πέντε κράτη μέλη (Γερμανία, Ηνωμένο Βασίλειο, Κάτω Χώρες, Γαλλία και Ισπανία). Δέκα κράτη μέλη (Κύπρος, Εσθονία, Ουγγαρία, Ιρλανδία, Λετονία, Λιθουανία, Λουξεμβούργο, Μάλτα, Πορτογαλία και Σλοβακία) δεν υπέβαλαν καμία γνωστοποίηση εξαγωγής.

Ο συνολικός αριθμός κοινοτικών γνωστοποιήσεων εξαγωγής που εστάλησαν όντως από την Επιτροπή ανήλθε σε 1.717 (126 το 2003, 680 το 2004 και 911 το 2005). Από τις αποσταλείσες γνωστοποιήσεις 200 δεν παραδόθηκαν (λόγω εσφαλμένης ηλεκτρονικής ή ταχυδρομικής διεύθυνσης, κλπ). Σε ένα μεγάλο ποσοστό περιπτώσεων, η χώρα εισαγωγής δεν απέστειλε απόδειξη παραλαβής, όπως απαιτείται από τη Σύμβαση. Το 2005, εστάλησαν για δεύτερη φορά 532 γνωστοποιήσεις. Στη διάσκεψη των μερών της Σύμβασης, η Επιτροπή εξέφρασε τον προβληματισμό της για τα δύο αυτά ζητήματα.

Οι αποδείξεις παραλαβής που ελήφθησαν περιελάμβαναν συχνά δηλώσεις σχετικά με την παροχή ή μη παροχή συναίνεσης, ακόμη και σε περιπτώσεις που δεν απαιτείται ή δεν ζητούνταν ρητή συναίνεση. Αυτό υποδηλώνει ότι ορισμένες χώρες εισαγωγής έχουν παρανοήσει τις κοινοτικές διαδικασίες.

3.2. Ρητή συναίνεση

Στη βάση δεδομένων EDEXIM τηρείται πίνακας της κατάστασης όσον αφορά τη ρητή συναίνεση. Τα κράτη μέλη μπορούν να εισάγουν απευθείας δεδομένα, αν και συχνά οι χώρες εισαγωγής απευθύνονται στο Ευρωπαϊκό Γραφείο Χημικών Ουσιών για την προσθήκη πληροφοριών στη βάση. Από τη βάση EDEXIM προκύπτει ότι έως τις 10 Φεβρουαρίου 2006 είχαν υποβληθεί 478 αιτήσεις σε 95 χώρες για 20 περίπου διαφορετικές χημικές ουσίες και 70 διαφορετικά παρασκευάσματα. Από τις αιτήσεις αυτές, οι οποίες αφορούσαν 98 χώρες εισαγωγής, οι περισσότερες κάλυπταν χημικά προϊόντα του μέρους 2 του παραρτήματος I, ήτοι εκείνα που δεν υπόκεινται στη διαδικασία ΣΜΕ, δύο εκ των οποίων – οι εννεύλοφαινόλες και οι αιθοξυλιωμένες εννεύλοφαινόλες – αποτελούσαν αντικείμενο του 60% των αιτήσεων. Συνολικά, μέχρι την ημερομηνία αυτή είχαν εξασφαλισθεί 239 ρητές συναιέσεις και απορριφθεί 15 αιτήσεις ρητής συναίνεσης, οι οποίες αφορούσαν 12 χημικές ουσίες/παρασκευάσματα και 11 χώρες. Για τις υπόλοιπες αιτήσεις, ορισμένες εκ των οποίων είχαν υποβληθεί το 2004, δεν είχε ακόμη ληφθεί απάντηση.

Ο πραγματικός αριθμός των υποθέσεων είναι υψηλότερος. Δεδομένου ότι η καταγραφή των ρητών συναιέσεων στη βάση EDEXIM άρχισε μόλις το 2004, ενδέχεται να έχουν παραλειφθεί ορισμένες προγενέστερες υποθέσεις. Παρόλο που έχουν καταβληθεί προσπάθειες διαγραφής των αλληλεπικαλυπτόμενων ή επαναλαμβανόμενων αιτήσεων για τις περιπτώσεις όπου έχει εξασφαλισθεί συναίνεση, μερικές από αυτές παραμένουν, κυρίως διότι ορισμένες χώρες εισαγωγής παρέχουν συναίνεση ανά φορτίο.

Σε πολλές περιπτώσεις, η απάντηση στις αιτήσεις καθυστερεί επειδή τα στοιχεία που διατίθενται για την ορισθείσα εθνική αρχή της χώρας εισαγωγής είναι εσφαλμένα. Στη διάσκεψη των μερών, η Επιτροπή έχει ζητήσει επανειλημμένως από τα μέρη να μεριμνήσουν για την επικαιροποίηση των στοιχείων αυτών και παρότρυνε τη γραμματεία της Σύμβασης να βοηθά τα μέρη στη σύνταξη των απαντήσεων για τις εισαγωγές χημικών προϊόντων που υπόκεινται στη διαδικασία ΣΜΕ.

Η Επιτροπή προσπάθησε να βοηθήσει τα κράτη μέλη να λάβουν ρητή συναίνεση ή να ζητήσουν διευκρινίσεις από τις χώρες εισαγωγής όταν οι απαντήσεις ήταν ασαφείς και τους παρείχε πρόσθετες πληροφορίες όταν χρειάστηκε. Για να διευκολυνθεί η σύνταξη των απαντήσεων, εκπονήθηκε τυποποιημένο έντυπο αίτησης, το οποίο διατίθεται στην αγγλική, γαλλική, ισπανική και ρωσική γλώσσα. Η Επιτροπή επεξεργάζεται επίσης επεξηγηματικό σημείωμα, το οποίο θα αποστέλλεται στις χώρες εισαγωγής μαζί με τις γνωστοποιήσεις εξαγωγής και τις αιτήσεις ρητής συναίνεσης για να διευκολύνει την κατανόηση των διαφόρων διαδικασιών.

Σε λεπτομερή καθοδηγητικά σημειώματα περιελήφθησαν οδηγίες για τον καλύτερο τρόπο διεκπεραίωσης των υποθέσεων, ο οποίος περιλαμβάνει τη δυνατότητα αποδοχής εναλλακτικών αποδεικτικών στοιχείων σε περίπτωση που δεν ληφθεί απάντηση εκ μέρους της χώρας εισαγωγής.

3.3. Γνωστοποιήσεις εξαγωγής από τρίτες χώρες

Στη βάση δεδομένων EDEXIM έχουν καταγραφεί συνολικά 220 γνωστοποιήσεις εξαγωγής, οι οποίες ελήφθησαν από τρίτες χώρες. Ο πραγματικός αριθμός είναι

πιθανώς λίγο μεγαλύτερος, δεδομένου ότι ορισμένες γνωστοποιήσεις δεν διαβιβάστηκαν στην Επιτροπή ή δεν καταγράφηκαν γι' άλλους λόγους. Παρόλο που οι γνωστοποιήσεις πρέπει να αποστέλλονται απευθείας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τα περισσότερα κράτη μέλη εξακολουθούν να λαμβάνουν γνωστοποιήσεις απευθείας από τις χώρες εξαγωγής. Τα πρόβλημα αυτό δημιουργείται κυρίως με τις γνωστοποιήσεις που προέρχονται από τις ΗΠΑ. Τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν ζητήσει από τις αρχές των ΗΠΑ να απευθύνουν στο μέλλον τις γνωστοποιήσεις τους στην Επιτροπή.

3.4. Πείρα από τη λειτουργία της βάσης δεδομένων EDEXIM

Αρχικά, υπήρχαν τρεις εκδόσεις της βάσης δεδομένων: μία για το Ευρωπαϊκό Γραφείο Χημικών Ουσιών και τη ΓΔ Περιβάλλοντος, μία για τις ορισθείσες αρχές των κρατών μελών και μία για την ενημέρωση του κοινού. Έκτοτε επήλθαν πολλές βελτιώσεις ώστε να προσαρμοστεί στις ανάγκες των χρηστών. Τα περισσότερα κράτη μέλη κρίνουν ότι το σύστημα λειτουργεί ομαλά και ότι είναι πολύτιμο, αφενός ως εργαλείο για τη διεκπεραίωση των γνωστοποιήσεων εξαγωγής, και αφετέρου, ως πηγή δεδομένων και πληροφοριών.

Αν και εξακολουθούν να υπάρχουν προβλήματα, πολλά από αυτά έχουν επιλυθεί ή αντιμετωπίζονται. Έχει προχωρήσει αρκετά η ανάπτυξη μιας έκδοσης για τις επιχειρήσεις, η οποία θα επιτρέπει στους εξαγωγείς να υποβάλλουν ηλεκτρονικά τις γνωστοποιήσεις εξαγωγής για επικύρωση από τις ορισθείσες εθνικές αρχές στις οποίες υπάγονται. Επίσης έχει αρχίσει η επεξεργασία ειδικής έκδοσης για τις τελωνειακές αρχές, οι οποίες χρειάζονται ειδικό σύστημα για τη διευκόλυνση του ελέγχου των εξαγωγών και εισαγωγών που διενεργούν σύμφωνα με το άρθρο 17 του κανονισμού. Τα κράτη μέλη εξέφρασαν την ικανοποίησή τους για τις ενέργειες αυτές. Το Ευρωπαϊκό Γραφείο Χημικών Ουσιών παρείχε οδηγούς και κατάρτιση για τους χρήστες. Έχει διοργανώσει επτά επιμορφωτικά σεμινάρια και συνεδριάσεις με τους χρήστες για τη συζήτηση των αναγκαίων βελτιώσεων, συμπεριλαμβανομένων δύο συνεδριάσεων με εμπειρογνώμονες των τελωνειακών υπηρεσιών.

3.5. Υποβολή πληροφοριών για τα χημικά προϊόντα που αποτελούν αντικείμενο εμπορικών συναλλαγών

Με βάση τις εκθέσεις που υπέβαλαν τα κράτη μέλη, η Επιτροπή συνέταξε γενικές συνοπτικές εκθέσεις για τα έτη 2003, 2004 και 2005, οι οποίες δημοσιεύθηκαν στη βάση EDEXIM. Στο σημείο 3.9 του πλήρους κειμένου της έκθεσης παρέχεται ανάλυση για την χρονική περίοδο 2003 – 2005.

3.6. Ενημέρωση του παραρτήματος I

Η Επιτροπή ενημέρωσε σε τακτική βάση το παράρτημα I, το οποίο τροποποιήθηκε με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 213/2003³, 775/2004⁴ και 777/2006⁵ της Επιτροπής.

³ EE L 169 της 8.7.2003, σ.27

⁴ EE L 123 της 27.4.2004, σ.27

⁵ EE L 136 της 24.5.2006, σ. 9

3.7. Υποβληθείσες γνωστοποιήσεις ΣΜΕ

Η Επιτροπή έχει γνωστοποιήσει μέχρι σήμερα κοινοτικές ρυθμιστικές πράξεις για 12 χημικά προϊόντα. Έχει διαβιβάσει επίσης γνωστοποιήσεις εθνικών ρυθμιστικών πράξεων που αφορούν άλλα δύο χημικά προϊόντα.

Επιπλέον, η Επιτροπή ενημέρωσε επανειλημμένως άλλες χώρες σχετικά με κοινοτικές ρυθμιστικές πράξεις που δεν πληρούσαν τα κριτήρια γνωστοποίησης ΣΜΕ.

3.8. Αποφάσεις εισαγωγής για χημικά προϊόντα που υπόκεινται στη διαδικασία ΣΜΕ

Η Επιτροπή εξέδωσε τις ακόλουθες αποφάσεις, οι οποίες συνιστούν τις κοινοτικές απαντήσεις για την εισαγωγή χημικών προϊόντων που υπόκεινται στη διαδικασία ΣΜΕ : απόφαση 2003/508/ΕΚ⁶, απόφαση 2004/382/ΕΚ⁷, απόφαση 2005/416/ΕΚ⁸, και απόφαση 2005/814/ΕΚ⁹.

Επιπλέον, ορισμένες προηγούμενες απαντήσεις για εισαγωγές επεκτάθηκαν χωρίς τροποποίηση, ώστε να καλύψουν το σύνολο των 25 κρατών μελών της ΕΕ μετά τη διεύρυνση του 2004.

3.9. Συμμόρφωση και επιβολή

Γενικά, δεν φαίνεται να σημειώθηκαν σοβαρές παραβιάσεις των διατάξεων του κανονισμού.

Τα περισσότερα κράτη μέλη που ανέφεραν παραβιάσεις δεν επέβαλαν κυρώσεις, αλλά απηύθυναν προειδοποιήσεις και έλαβαν μέτρα για τη βελτίωση της παρακολούθησης στο μέλλον. Οι περισσότερες περιπτώσεις μη συμμόρφωσης εντοπίστηκαν είτε από τους τελωνειακούς υπαλλήλους είτε μετά την υποβολή από τις εταιρίες των ετήσιων αναφορών τους σχετικά με τις εξαχθείσες ποσότητες, οπότε διαπιστώθηκε ότι έλειπαν οι αντίστοιχες γνωστοποιήσεις εξαγωγής.

3.10. Ευαισθητοποίηση

Η Επιτροπή καθώς και όλα τα κράτη μέλη παρείχαν πληροφορίες στη βιομηχανία, συνήθως μέσω επιμορφωτικών συναντήσεων, σεμιναρίων, συνεδριάσεων πρακτικής εφαρμογής, ενημερωτικών δελτίων, κλπ. Ορισμένα κράτη μέλη παρείχαν ανάλογη κατάρτιση και συμβουλές στους τελωνειακούς υπαλλήλους.

Στη βάση EDEXIM δημοσιεύτηκε σχέδιο λεπτομερών τεχνικών καθοδηγητικών σημειωμάτων για τις ορισθείσες εθνικές αρχές. Επίσης, η Επιτροπή δημοσίευσε οδηγό για την εφαρμογή του κανονισμού σε όλες τις γλώσσες της ΕΕ. Οι περισσότερες ορισθείσες εθνικές αρχές έχουν δημιουργήσει ιστοσελίδα για τον

⁶ EE L 174 της 12.7.2003, σ.10

⁷ EE L 199 της 7.6.2004, σ.7

⁸ EE L 147 της 10.6.2005, σ.1

⁹ EE L 304 της 23.11.2005, σ.46

κανονισμό, στην οποία περιέχονται ο κανονισμός και ο οδηγός στη γλώσσα της χώρας τους.

Η Επιτροπή οργάνωσε παρουσιάσεις για τις ορισθείσες εθνικές αρχές των χωρών εισαγωγής, ώστε να τις βοηθήσει να κατανοήσουν πληρέστερα τις κοινοτικές διαδικασίες. Ορισμένα κράτη μέλη συνεργάζονται σε ενημερωτικά προγράμματα με τρίτες χώρες, στα οποία συμπεριλαμβάνονται σεμινάρια και εκπαιδευτικά ταξίδια.

4. ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΚΑΙ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΗΣ

4.1. Τελωνειακοί έλεγχοι

Τα περισσότερα κράτη μέλη θεωρούν ότι είναι σημαντικό να διενεργούνται έλεγχοι στα σύνορα και ότι χρειάζεται στενότερη συνεργασία και τακτική ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των ορισθεισών εθνικών αρχών και των τελωνειακών υπαλλήλων.

Το άρθρο 17 του κανονισμού έχει γενικόλογη διατύπωση και είναι σχετικά ασθενές. Τα περισσότερα κράτη μέλη επιθυμούν σαφέστερες διατάξεις, που να περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, ειδικές υποχρεώσεις για τους εξαγωγείς και κατάλληλα μέσα για τη διευκόλυνση του ελέγχου των εξαγωγών και εισαγωγών από τις τελωνειακές υπηρεσίες.

Σχετικά με τους ανωτέρω προβληματισμούς, σημειώνεται ότι έχουν προχωρήσει αρκετά οι εργασίες για την ταξινόμηση των χημικών προϊόντων του παραρτήματος I του κανονισμού στη Συνδυασμένη Ονοματολογία (ΣΟ) και για την προσθήκη «προειδοποιητικών σημαιών» στο Ολοκληρωμένο Δασμολόγιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (TARIC) δίπλα στους αντίστοιχους κωδικούς ΣΟ, οι οποίες θα επισημαίνουν στους τελωνειακούς υπαλλήλους ότι τα συγκεκριμένα χημικά προϊόντα υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν σε ειδικούς κανόνες. Πέραν τούτου, σε συνδυασμό με την ανάπτυξη τελωνειακής έκδοσης της βάσης EDEXIM, ώστε να ανταποκρίνεται στις συγκεκριμένες ανάγκες των τελωνειακών υπηρεσιών, έχει σημειωθεί αρκετή πρόοδος και στις εργασίες που αποσκοπούν στην καθιέρωση στο TARIC αποκλειστικών αναγνωριστικών κωδικών, που θα εξάγονται από τη βάση EDEXIM, για τις υποβληθείσες γνωστοποιήσεις εξαγωγής, τις εξασφαλισθείσες ρητές συναίνεσεις, κλπ. Οι κωδικοί αυτοί θα μπορούν να αναγράφονται από τους εξαγωγείς στη θέση 44 του εντύπου διασάφησης εξαγωγής (ενιαίο διοικητικό έγγραφο) προκειμένου να αποδείξουν ότι έχουν τηρήσει τους κανόνες, ενώ οι τελωνειακοί υπάλληλοι θα μπορούν να τους επαληθεύουν άμεσα με έλεγχο στη βάση EDEXIM.

Ωστόσο, αναγνωρίζεται γενικά ότι, για να είναι πλήρως αποτελεσματικό ένα τέτοιο σύστημα, πρέπει να καταστεί υποχρεωτική η χρήση των εν λόγω ειδικών αναγνωριστικών κωδικών.

4.2. Ρητή συναίνεση

Πολλά κράτη μέλη αντιμετωπίζουν προβλήματα με τη διαδικασία, ιδίως δε δυσκολίες στην έγκαιρη λήψη απαντήσεων από τις χώρες εισαγωγής. Στις μισές περίπου περιπτώσεις, παρά τις προσπάθειες που κατέβαλαν τόσο οι ορισθείσες αρχές

της χώρας εισαγωγής, όσο και η Επιτροπή, δεν ελήφθησαν απαντήσεις, ακόμη και μετά από πολλούς μήνες ή και έτη σε ορισμένες περιπτώσεις, μολονότι είναι συχνά γνωστό ότι η χρήση του χημικού προϊόντος επιτρέπεται στη σχετική χώρα εισαγωγής. Αυτό έχει συχνά ως αποτέλεσμα να μην είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν οι εξαγωγές από τις χώρες της ΕΕ, ενώ μπορούν να πραγματοποιηθούν από άλλες χώρες (επειδή δεν χρειάζεται να εξασφαλίσουν ρητή συναίνεση για τις συγκεκριμένες ουσίες), και να αδικούνται επομένως οι εξαγωγείς της ΕΕ. Ο αριθμός των περιπτώσεων στις οποίες σημειώθηκαν καθυστερήσεις είναι πολύ μεγαλύτερος απ' ό,τι αναμενόταν όταν εκδόθηκε ο κανονισμός, ενώ το ίδιο ισχύει και για τον φόρτο εργασίας των συγκεκριμένων κρατών μελών και της Επιτροπής. Αυτό οφείλεται εν μέρει στο γεγονός ότι τα στοιχεία που διατίθενται για τους αρμοδίους είναι εσφαλμένα. Πέραν τούτου, φαίνεται ότι οι κοινοτικές διαδικασίες δεν γίνονται κατανοητές, ιδίως όταν πρόκειται για χημικά προϊόντα που δεν υπόκεινται στη διαδικασία ΣΜΕ, αλλά μόνο στο μέρος 2 του παραρτήματος Ι, γεγονός το οποίο προκαλεί συχνά σύγχυση στις τρίτες χώρες.

Η παροχή των πληροφοριών στη γλώσσα της χώρας εισαγωγής θα ήταν δυνατόν να συμβάλει στη βελτίωση της κατάστασης, όπως και η υποβοήθηση των χωρών εισαγωγής στην απάντηση των αιτήσεων, ενώ η Επιτροπή θα πρέπει να εμπλακεί περισσότερο, αναλαμβάνοντας συντονιστικό ρόλο. Η Επιτροπή έχει ήδη προβεί σε ενέργειες αυτού του είδους, τις οποίες και θα συνεχίσει. Οι πρωτοβουλίες αυτές απέδωσαν ορισμένα αποτελέσματα. Ωστόσο, η γενική κατάσταση δεν βελτιώθηκε αισθητά και δεν αναμένεται να βελτιωθεί στο μέλλον, εάν δεν ληφθούν περαιτέρω μέτρα.

Ορισμένα κράτη μέλη θα προτιμούσαν να καταργηθεί η απαίτηση ρητής συναίνεσης για τα χημικά προϊόντα του μέρους 2 του παραρτήματος Ι ή, τουλάχιστον, να αναθεωρηθούν τα κριτήρια ένταξης των χημικών προϊόντων στο μέρος αυτό του παραρτήματος Ι. Ωστόσο, διαφαίνεται ότι όλοι συμφωνούν με την άποψη ότι η καλύτερη λύση θα ήταν μάλλον να διατηρηθεί η διαδικασία, αλλά στις περιπτώσεις που δεν θα λαμβάνεται απάντηση, να πραγματοποιείται η εξαγωγή υπό όρους ως προσωρινή λύση, ενώ θα συνεχίζονται οι προσπάθειες για την εξασφάλιση συναίνεσης.

Επιπλέον, θα ήταν σκόπιμο να εξεταστεί η δυνατότητα υποβολής όλων των αιτήσεων συναίνεσης μέσω της Επιτροπής, εφόσον διατεθούν οι απαραίτητοι πόροι. Με τον τρόπο αυτό θα μπορούσαν να αποφευχθούν περιττές αλληλεπικαλύψεις ή επαναλήψεις των εργασιών, καθώς και παρανοήσεις και σύγχυση στις χώρες εισαγωγής, οι οποίες λαμβάνουν τις γνωστοποιήσεις εξαγωγής από την Επιτροπή (μέσω του Ευρωπαϊκού Γραφείου Χημικών Ουσιών) και τις αιτήσεις συναίνεσης απευθείας από τα κράτη μέλη.

4.3. Άλλα ζητήματα

Απαιτείται μεγαλύτερη σαφήνεια όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής των κανόνων που ισχύουν για τις γνωστοποιήσεις εξαγωγής (και, κατά περίπτωση, για τη ρητή συναίνεση) όταν πρόκειται για παρασκευάσματα. Το ζήτημα αυτό καλύπτεται ήδη από τα λεπτομερή καθοδηγητικά σημειώματα για τις ορισθείσες εθνικές αρχές, όπου διευκρινίζεται ότι τα παρασκευάσματα υπόκεινται στις απαιτήσεις για τη γνωστοποίηση εξαγωγής και τη ρητή συναίνεση (κατά περίπτωση) μόνον όταν περιέχουν μία ή περισσότερες χημικές ουσίες που περιλαμβάνονται στα σχετικά

μέρη του παραρτήματος I του κανονισμού και εφόσον η παρουσία τους συνεπάγεται υποχρεωτική επισήμανση, ανεξαρτήτως της παρουσίας άλλων ουσιών στο παρασκεύασμα. Οι διευκρινίσεις αυτές θα πρέπει να ενσωματωθούν και στον ίδιο τον κανονισμό.

Προτάθηκε να συμπεριλαμβάνουν οι γνωστοποιήσεις εξαγωγής πληροφορίες σχετικά με τις ποσότητες που προβλέπεται να εξαχθούν στη διάρκεια κάθε έτους, ούτως ώστε η χώρα εισαγωγής να έχει ακριβέστερη γενική εικόνα. Θα ήταν επίσης χρήσιμο να περιγράφεται σαφέστερα στη γνωστοποίηση εξαγωγής η σκοπούμενη χρήση. Συχνά, οι χώρες εισαγωγής ζητούν περισσότερες πληροφορίες αυτού του είδους.

Ο ορισμός που διατυπώνεται για τον «εισαγωγέα» στον κανονισμό μπορεί να δημιουργήσει προβλήματα σε σχέση με την απαίτηση γνωστοποίησης της εξαγωγής εμπορευμάτων που παραδίδονται από παραγωγούς ή διανομείς της ΕΕ σε μη εγκατεστημένους στην ΕΕ εμπόρους, οι οποίοι στη συνέχεια εξάγουν τα εμπορεύματα αυτά. Το ζήτημα αυτό θίγεται στα λεπτομερή καθοδηγητικά σημειώματα για τις ορισθείσες εθνικές αρχές, αλλά θα πρέπει να καλυφθεί και από τον κανονισμό, ώστε να υπάρξει εναρμονισμένη προσέγγιση.

Η διαδικασία διεκπεραίωσης των γνωστοποιήσεων εξαγωγής που αποστέλλονται από τρίτες χώρες δεν είναι η βέλτιστη. Οι γνωστοποιήσεις αυτές προέρχεται ως επί το πλείστον από τις ΗΠΑ. Αναμένεται ότι, όταν η χώρα αυτή αρχίσει να αποστέλλει όλες τις γνωστοποιήσεις της απευθείας στην Επιτροπή, η διαδικασία θα λειτουργεί ομαλότερα.

Πολλά κράτη μέλη επεσήμαναν τις δυσκολίες που συναντούν στη λήψη πληροφοριών σχετικά με τις εισαγωγές χημικών προϊόντων του παραρτήματος I, τις οποίες αποδίδουν στην ισχύουσα διαδικασία για τις γνωστοποιήσεις εξαγωγής που προέρχονται από τρίτες χώρες. Οι γνωστοποιήσεις αυτές, ωστόσο, δεν αφορούν κανονικά τα χημικά προϊόντα του παραρτήματος I και, επομένως, οι πληροφορίες που περιέχουν δεν είναι πιθανόν να βοηθήσουν τα κράτη μέλη στη σύνταξη των εκθέσεών τους. Υπήρξε μία πρόταση να καταργηθεί η συγκεκριμένη διάταξη. Οι πληροφορίες αυτές όμως συμβάλλουν στην επίτευξη διαφάνειας και είναι χρήσιμες για τους σκοπούς της παρακολούθησης, προκειμένου να αξιολογηθούν ο αντίκτυπος και η αποτελεσματικότητα του κανονισμού και, γενικότερα, της κοινοτικής νομοθεσίας που διέπει τα χημικά προϊόντα.

5. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 304/2003 εφαρμόζεται επί μία τριετία. Στο διάστημα αυτό, ο φόρτος εργασίας για τις ορισθείσες εθνικές αρχές αυξήθηκε, καθώς οι εξαγωγείς εξοικειώθηκαν περισσότερο με τους ισχύοντες κανόνες και οι διάφορες διαδικασίες εφαρμόστηκαν σε περισσότερα χημικά προϊόντα. Γενικά, οι ορισθείσες εθνικές αρχές δεν διαθέτουν σημαντικούς πόρους για την εκτέλεση του έργου αυτού. Η διοικητική επιβάρυνση για τους εξαγωγείς και τις αρχές παραμένει σε λογικά επίπεδα, αν και ορισμένες αρχές αντιμετώπισαν προβλήματα. Ο φόρτος εργασίας θα συνεχίσει να αυξάνεται, αλλά εν γένει δεν αναμένεται να καταστεί υπέρμετρος, εφόσον εξακολουθήσουν να διατίθενται οι αναγκαίοι πόροι σε εθνικό και κοινοτικό επίπεδο.

Σε γενικές γραμμές, οι διαδικασίες του κανονισμού αποδείχθηκαν αποτελεσματικές και λειτούργησαν ικανοποιητικά. Το κυριότερο πρόβλημα προέκυψε από τις καθυστερημένες απαντήσεις στις αιτήσεις ρητής συναίνεσης. Αυτές ήταν πολύ περισσότερες απ' ό,τι αναμενόταν και δημιούργησαν πρόσθετο φόρτο εργασίας. Αυξήθηκε σημαντικά η διοικητική επιβάρυνση για τους εξαγωγείς, τις ορισθείσες εθνικές αρχές και την Επιτροπή. Επίσης, οι εξαγωγείς της ΕΕ βρέθηκαν σε μειονεκτική θέση έναντι των ανταγωνιστών τους, χωρίς να βελτιωθεί απαραίτητα η προστασία της υγείας του ανθρώπου και του περιβάλλοντος στις χώρες εισαγωγής. Ιδιαίτερα προβληματική θεωρείται η κατάσταση όσον αφορά τα χημικά προϊόντα που περιλαμβάνονται στο μέρος 2 του παρατήματος Ι.

Σε σχέση με τη βάση δεδομένων EDEXIM, αν και υπήρξαν αρχικά δυσκολίες με την προσαρμογή της ώστε να καλύπτει πλήρως όλες τις απαιτήσεις του κανονισμού και τις ανάγκες των χρηστών, σημειώθηκε σημαντική πρόοδος στην επίλυση των σχετικών προβλημάτων. Ειδικότερα, η προγραμματισμένη έκδοση για τις επιχειρήσεις, συγκεκριμένα, θα απλουστεύσει και θα επιταχύνει τη διαδικασία.

Η συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών και της Επιτροπής είναι άριστη. Οι πληροφορίες κυκλοφορούν εν γένει ομαλά μεταξύ των διαφόρων μερών. Ωστόσο, θα μπορούσε να βελτιωθεί η ροή των πληροφοριών από και προς τις χώρες εισαγωγής.

Δεν φαίνεται να προέκυψαν μέχρι σήμερα σοβαρά προβλήματα μη συμμόρφωσης προς του κανόνες.

Δόθηκε ιδιαίτερη έμφαση στη σημασία της επιβολής του κανονισμού, ιδίως στο σχετικό ρόλο των τελωνειακών αρχών. Απαιτείται στενότερη συνεργασία με τα τελωνεία. Υποστηρίζεται επίσης ευρέως η ανάγκη θέσπισης συμπληρωματικών μέσων, προκειμένου να διευκολυνθεί ο τελωνειακός έλεγχος, ιδίως όσον αφορά τις εξαγωγές.

Υπάρχουν επίσης ορισμένα ήσσονος σημασίας ζητήματα, σε σχέση με τα οποία θα ήταν σκόπιμο να αποσαφηνιστεί το πεδίο εφαρμογής των κανόνων.